

dostaw, mające zasadniczy wpływ na wysokość ceny artykułu, strony powinny odpowiednio zmienić limit ceny.

§ 7. 1. Kalkulację ceny artykułu nietypowego (§§ 3, 5 i 6) wykonawca przesyła zamawiającemu w ciągu 14 dni od daty otrzymania zamówienia.

2. Jeżeli zamówienie dotyczy bardziej skomplikowanego artykułu nietypowego, termin opracowania kalkulacji (ust. 1) może być przedłużony w drodze pisemnego porozumienia wykonawcy z zamawiającym.

§ 8. 1. Zamawiający może zgłosić wykonawcy na piśmie zastrzeżenia do poszczególnych pozycji kalkulacji lub do ogólnej wysokości ceny. Niezgłoszenie zastrzeżeń w ciągu 7 dni od daty otrzymania kalkulacji przez zamawiającego uznaje się za akceptację ceny.

2. W razie zgłoszenia zastrzeżeń wykonawca w ciągu 7 dni od daty otrzymania zastrzeżeń zawiadamia zamawiającego o przyjęciu zastrzeżeń i uzgodnieniu ceny bądź o odrzuceniu zastrzeżeń i nieuzgodnieniu ceny.

§ 9. 1. W razie nieuzgodnienia ceny wykonawca i zamawiający zawiadamiają nadzorujących ich ministrów w ter-

minie 7 dni: wykonawca licząc od daty wysłania, a zamawiający — od daty otrzymania pisma stwierdzającego, że cena nie została uzgodniona.

2. Zawiadomienie wykonawcy skierowane do nadzorującego ministra jest równoznaczne z wnioskiem o ustalenie ceny, w związku z czym do zawiadomienia powinna być załączona całość materiałów dotyczących uzgodnienia ceny (§ 3 ust. 1 i § 8).

3. W wypadku, o którym mowa w ust. 1, cenę artykułu nietypowego ustala minister nadzorujący wykonawcę w porozumieniu z ministrem nadzorującym zamawiającego.

4. Do ustalenia cen w wypadkach określonych w ust. 1—3 upoważnia się Dyrektora Departamentu Ekonomicznego Ministerstwa Gospodarki Komunalnej.

§ 10. Jeżeli porozumienie co do ustalenia ceny (§ 9 ust. 3) nie zostanie osiągnięte, cenę tę ustala Państwowa Komisja Cen, do której jednostki wymienione w § 9 ust. 3 kierują wnioski o ustalenie ceny wraz z całością materiałów.

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Minister Gospodarki Komunalnej: w z. A. Alster

313

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 12 września 1964 r.

w sprawie środków specjalnych pod nazwą „Dodatkowe środki na stołówki studenckie”.

Na podstawie art. 51 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o prawie budżetowym (Dz. U. Nr 45, poz. 221) oraz w związku z § 3 ust. 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1964 r. w sprawie pomocy materialnej dla studentów szkół wyższych (Dz. U. Nr 4, poz. 23) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Tworzy się typ środków specjalnych oznaczony lp. 31 pod nazwą „Dodatkowe środki na stołówki studenckie”, do którego posiadania są uprawnione szkoły wyższe.

2. Środki specjalne typu 31 pochodzą z opłat za kwatery w domach studenckich uzyskanych od studentów, którym nie zostały przyznane stypendia mieszkaniowe.

§ 2. Środki specjalne typu 31 przeznacza się na rozszerzenie akcji i poprawę wyżywienia studentów w stołówkach studenckich. W miarę niezbędnej konieczności część tych środków będzie mogła być wykorzystana również na uzupełnienie sprzętu stołowego oraz na bieżący remont pomieszczeń i inwentarza stołowego, a także na niezbędne wydatki administracyjno-gospodarcze.

§ 3. 1. Dochody środków specjalnych typu 31 oznacza się jako § 8 — Opłaty za zakwaterowanie.

2. W wydatkach środków specjalnych typu 31 stosuje się następujące paragrafy obowiązującej klasyfikacji budżetowej:

§ 8 — Wydatki administracyjno-gospodarcze,

§ 8a — Bieżący remont pomieszczeń,

§ 14 — Zakup inwentarza,

§ 20 — Dotacje dla stołówek studenckich.

§ 4. Nie wykorzystane w danym okresie budżetowym nadwyżki środków specjalnych typu 31 przechodzą na rok następny.

§ 5. W sprawach nie unormowanych zarządzeniem stosuje się:

1) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 30 czerwca 1952 r. w sprawie środków specjalnych i gospodarstw pomocniczych jednostek budżetowych (Monitor Polski Nr A-60, poz. 914 z późniejszymi zmianami),

2) przepisy wydane na podstawie ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o prawie budżetowym (Dz. U. Nr 45, poz. 221), a w szczególności zarządzenie Ministra Finansów z dnia 2 stycznia 1961 r. w sprawie przepisów o rachunkowości budżetowej (Monitor Polski z 1961 r. Nr 17, poz. 87 i z 1962 r. Nr 2, poz. 4).

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 września 1964 r.

Minister Finansów: w z. J. Trendota

314

OBWIESZCZENIE POLSKIEGO KOMITETU NORMALIZACYJNEGO

z dnia 24 września 1964 r.

w sprawie zmiany daty obowiązywania Polskiej Normy.

Na podstawie art. 9 ust. 4 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o normalizacji (Dz. U. Nr 53, poz. 298) Polski Komitet Normalizacyjny podaje do wiadomości, co następuje:

Data, od której ma obowiązywać norma PN-63/E-06250 „Przyrządy powszechnego użytku o napędzie elektrycznym.

Wymagania i badania techniczne” ustanowiona przez Polski Komitet Normalizacyjny dnia 31 grudnia 1963 r. (Monitor Polski z 1964 r. Nr 34, poz. 153), została zmieniona na datę 1 stycznia 1965 r.

Prezes Polskiego Komitetu Normalizacyjnego: J. Wodzicki